

Антоније ПЉАКИЋ (РИСТИЋ)
(1781 - 1832)

Родио се 1781. године у селу Каменици, нахије рудничке. Његово право презиме је Ристић, а Пљаком или Пљакићем прозвао се сам по карановачком дахији, Турчину Пљакићу, кога је у боју на Руднику био ранио 1804. године.

Антоније Пљакић је најпре био слуга и свирач Карађорђу, а после се оженио Савом Карађорђевић, вождовом најстаријом кћерком и постао руднички војвода, а већ 1812. године је био "Главни командант од Моравице до Топољака". Био је веома преке нарави и немилосрдно је кажњавао просјаке, пророке, врачаре и вештице. Међутим, у Пљакиној заоставштини се налази једно Карађорђево писмо у коме он одобрава зетовљеве поступке.

У новембру 1813. године он напушта Србију и у Петроварадину узима пасош у коме пише да је рањен у леву ногу. Из Аустрије је Пљакић, у септембру 1814. године, преко Темишвара, с осталим српским борцима отишао у Русију, где је остао до 1832. године.

Кнез Милош је био вољан да га врати у Србију, али су се друге старешине побуниле, тако да је Пљакић остао у Черњецу где је и преминуо те исте године. Његовој супрузи и сину је био дозвољен повратак.

Сима Милутиновић Сарајлија је написао песму о Антонију Пљакићу и у њој га назива "малим царем Карановца града".

ИЗВОР:

1. Поменик : знаменитих људи у српског народа / Милан Ђ. Милићевић. - Београд : Српска књижевна задруга, 1959. - 473 стр. ; 19 cm

Нина Раденковић